

PROCHO vydává prochor

ROVINY

píše bohumír procházka

zvěsti z Jičína a okolí • <http://prochor.unas.cz> • 1. září 2016 č. 9 / 16

Šestadvacátý ročník JMP s novinkami

Letošní ročník pohádkového festivalu je nabitý. V kanceláři štábu je ho plno. Na stěnách. Jsou tam různá čísla, napsaná lejstra, většinou červeně, protože zbývá už jen krátká doba. Nejnapínavější, nejpracnější měsíc. Vzhledem k úkolům budoucím, asi budou muset lepit na strop. To zvládnou, jsou mladí. Někteří dělají festival vůbec poprvé.

Tak to je jedna z odlišností letošního, dosti se obměnila garnitura. Někteří odcházejí, či se alespoň jejich podíl značně zmenšil. Sluší se napsat, že děkujeme. Co je ale nejzajímavější, někteří ze zakladatelů se do pořadatelství vrací. Nehledejme zdůvodnění, pro JMP je to dobře.

Balbineum je skupina lidí, kteří usilují o oživení Jezuitské koleje. Jaromír G., Honza K., Robert S., Lhotákovi a další. Pro letošní festival připravili si na sobotu a neděli knihtiskařskou a knihvazačskou dílnu. Že to bude tvůrčí dílna rukodělná, že tam nebude žádný vikslajvant, snad není třeba zdůrazňovat. Tisknout se bude na takovém lisu, jaký používal v roce 1448 sám Johannes Gutenberg. Pak bude následovat knižní vazba.

V neděli představí manželé Lhotákovi a Robert Smolík svou novou knížku Jezditko po všem. Knížka je o tom, jak se dělají hračky.

Další tým nazval svůj počín JINČÍ ČIN. S podtitulem divadlo - dílny - diskuze - hudba. Skupina půvabných dívek, absolventek gymnázia, vymyslela pět míst, které chtějí

oživit. Méně známých míst, tím zajímavějších. Vedle nedělního výletu je to farská zahrada, stará hala SecoGroup, lom na Čeřovce, Jezuitská kolej. Říkají tomu off program, chtějí se zaměřit na historii daného místa.

Tak o tomhle je festival, takové myšlenky a nápady byly u jeho vzniku. Přijde parta, předloží nápad a maká. Dík, Kristýno, Jiřo, Aničko, Pavlino. Za skutek i příklad.

Pohádkové noviny povede letos Pavel Jonák. Základem redakce je parta z Nové Paky. Pavel nechce teď nic rozebírat. Zastává názor, ať novináři hodnotí až podle výsledku práce.

Tož, tohle je pár zajímavostí z letošního festivalu Jičín město pohádky. Začne sedmého září a potrvá do neděle.

Robinson loutkově

Když má Divadlo Líšeň zkoušku těsně před představením, sedne si paní režisérka a často i autorka textu, do první divácké řady. Soustředěně sleduje co se děje na scéně, jen výjimečně hru přeruší. Potichu, křičet jsem ji neslyšel. Ale rukama mávat umí. Lidi od divadla nedovedou být dlouho v klidu. Taky vyhodí novináře, který se tam plete. Ten se nebrání, protože mistr tvoří. A to je stav posvátný. Pardon, mistryně divadelního řemesla, ale to se málo používá.

Herci Pavlu respektují, ale občas do toho mluví, což paní režisérka vyslyší. Tak bylo i v pátek 19. srpna v Jičíně. Když pak došlo na vzpomínání, objevilo se, že Líšeňští do Jičína jezdí často a podle věcí, které tu sehráli, lze usuzovat na šíři záběr. Od pohádky s tanečními a folklorními prvky.

S tou úplnou svobodou je někdy těžké nakládat, protože dává tolik možností. (Ivan Passer – režisér)